

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 922/2017
20.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Драгана Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К.бр.219/16 од 17.01.2017. године и Вишег суда у Врању ЗКж.бр.157/17 од 04.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Драгана Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К.бр.219/16 од 17.01.2017. године и Вишег суда у Врању ЗКж.бр.157/17 од 04.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К.бр.219/16 од 17.01.2017. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати оштећеном ББ на име нужних издатака износ од 57.250,00 динара, те да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 380,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању ЗКж.бр.157/17 од 04.05.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Драгана Стојановића и потврђена је пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К.бр.219/16 од 17.01.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Драган Стојановић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, те преиначи пресуду Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К.бр.219/16 од 17.01.2017. године и окривљену ослободи од оптужбе или да наведену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она тачно и конкретно састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеној, с тим што у образложењу захтева јасно не наводи који конкретно доказ је незаконит и у чему се састоји његова незаконитост. Наиме, бранилац окривљене суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истичући да су нижестепени судови погрешно утврдили кључну чињеницу да се догађај у селу ... од дана 11.10.2012. године, а у вези кога је окривљена АА дала свој исказ у својству сведока дана 17.04.2013. године пред Прекршајним судом у Врању у предмету Пр.бр.5902/12, одиграо у 14,00 часова, уместо у 16,00 часова како то произилази из диспозитива правноснажне пресуде Прекршајног суда у Врању Пр.бр.5902/12, а што је иначе и сама окривљена тврдила у својој одбрани.

Како је, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена

повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеној (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док се суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеној и њеном браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости наводи и да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи, као и разлозима и чињеницама које су нејасне и у знатној мери противречне, а који наводи браниоца окривљене би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу, то је и у овом делу захтев браниоца окривљене оцењен као недозвољен.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Стојановића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.